

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 35/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. V., bytom T., likvidátora štátneho podniku STAVOSERVIS Bratislava, š. p. v likvidácii, so sídlom Bratislava, Miletičova 23, zastúpeného advokátkou JUDr. J. D., B., vo veci porušenia ústavného práva sťažovateľa upraveného v čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. V. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2004 doručená sťažnosť Ing. F. V., bytom T., likvidátora štátneho podniku STAVOSERVIS Bratislava, š. p. v likvidácii, so sídlom Bratislava, Miletičova 23 (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. J. D., B., vo veci porušenia ústavného práva sťažovateľa upraveného v čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažovateľ namieta porušenie ním označeného ústavného práva Slovenskou republikou, Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky (ďalej len NKÚ“), pričom argumentuje tým, že „boli porušené jeho základné práva upravené v druhej hlave Ústavy SR čl. 13 ods. 1. Písm. a) a to, že povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd“. K porušeniu základných práv sťažovateľa došlo podľa neho uložením mu povinnosti v zápisnici NKÚ o prerokovaní protokolu a o dodatku k protokolu o výsledku kontroly z 20. januára 2004.

Sťažovateľ ďalej vo svojom podaní uviedol:

„Preukázanie príčinnej súvislosti medzi oznámením o uložení povinnosti (výsledkom konania NKÚ), a označeným základným právom, porušenie ktorého sťažovateľ namieta. Povinnosti možno ukladať len na základe zákona a v jeho medziach. Na základe aplikácie zákona č. 111/1990 Zb., zákona č. 182/1993 Z. z., zákona č. 92/1991 Zb., vyhlášky č. 249/1999 Z. z. a vyhlášky 465/1993 Z. z., a v ich medziach nie je možné aby NKÚ uložil sťažovateľovi (ktorý postupoval podľa citovaných právnych predpisov) povinnosti uvedené v zápisnici o prerokovaní protokolu a dodatku k protokolu o výsledku kontroly zo dňa 20. 1. 2004.

Sťažovateľ využil všetky riadne opravné prostriedky ktoré zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 39/1993 Z. z. poskytuje na ochranu sťažovateľovho práva. Zákon č. 39/1993 Z. z. nedáva sťažovateľovi žiadnu ďalšiu možnosť odvolania sa proti uloženej povinnosti NKÚ.

Neexistuje ani všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa článku 142 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky má aj zákonom vymedzenú právomoc v danej veci konať.“

Od ústavného súdu požaduje sťažovateľ rozhodnúť, že:

„1. NKÚ porušil ústavné právo sťažovateľa upraveného v článku 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky,

2. ruší povinnosť uloženú sťažovateľovi NKÚ v zápisnici o prerokovaní protokolu a dodatku k protokolu o výsledku kontroly zo dňa 20. 1. 2004, ktorá nebola uložená na základe zákona a v jeho medziach,

3. vracia vec na ďalšie konanie NKÚ,

4. zakazuje NKÚ pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa vyplývajúcich z článku 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky.“.

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie je dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 cit. zákona. Dôvodom na odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní je nedostatok právomoci, nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, oneskorené podanie sťažnosti, podanie sťažnosti neoprávnenou osobou, ako aj zjavná neopodstatnenosť sťažnosti.

Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa upraveného v čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy. Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

Sťažovateľ tvrdí, že prijatím opatrení na odstránenie niektorých nedostatkov, ktoré sú obsahom protokolu a dodatku k protokolu o uložení povinnosti kontrolovanému subjektu predložiť NKÚ správu o splnení, resp. o plnení prijatých opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, NKÚ porušil základné právo označené sťažovateľom, argumentujúc pritom aj čl. 2 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že nie je možné úspešne sa domáhať samostatnej ochrany základného práva upraveného v čl. 13 ods. 1 ústavy, ako to

už vyplýva z jeho systémového zaradenia pod všeobecné ustanovenia prvého oddielu druhej hlavy ústavy pre jeho všeobecnosť, ale len v spojitosti s ďalšími základnými právami a slobodami upravenými v druhom až siedmom oddieli druhej hlavy ústavy (I. ÚS 20/00).

V súlade s týmto už uvedeným názorom ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2004